

res Gjennemførelse, og da navnlig for Gjennemførelsen af Hærplanen, tilstede ikke alene her i Salen, men hos Befolkningen i det Hele og naturligtvis først og fremmest hos Militairstanden, og ligeledes kan det med Hensyn til det her foreliggende Lovudkast, der jo staaer i nøie Forbindelse med det andet, ikke være Andet, end at Interessen for dette Lovudkast — affeet fra den almindelige Interesse, det har paa Grund af de Krav, det stiller til Statskassen — nærmest er knyttet til dem, der staae i Staten. Der har naturligtvis i saa Henseende reist sig mange Ønsker, saavel i den ene som i den anden Retning. Vi vide Alle, hvad Penge have at betyde i Samfundet, og naturligtvis har der fra Vedkommende været næret Forhaabning om, at de maatte blive stillede saa gunstigt som muligt. Men paa den anden Side er det vist, at fordi der bliver vedtaget en ny Hærorrdning, er det ikke nødvendigt, at der skal indføres nye Lønningsfatsfer, nemlig forsaavidt de tidligere Lønningsfatsfer have været tilfredsstillende. Der er imidlertid en Retning, hvori jeg troer, der har været en almindelig Forhaabning tilstede i Almeen, og det, som det forekommer mig, med en vis Ret, idet man nemlig har ventet, at, naar der engang kom en ny Gagelov, de to Etater, Land- og Søetaten, da vilde blive stillede paa lige Fod med hinanden. Søetaten har været saa heldig, at den allerede i 10 til 12 Aar har haft sit Gagevæsen ordnet paa en fra Landetatens temmelig forskjellig Maade. Man har ventet, at en lignende Ordning skulde blive indført for Landetaten, men imidlertid er det trukket ud, og den Tid er ikke kommen endnu, naagtet det i alt Fald efter et flygtigt Blik derpaa maa synes at være et billigt Forlangende. Imidlertid kan jeg ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at der ogsaa kan være Ting, der tale imod nøiagtigt at følge dette Princip, idetmindste i alle Enkeltheder. Jeg vil saaledes først henlede Opmærksomheden paa Forholdene i Lieutenantclassen. I Søetaten stige Lieutenanterne ved Alderstillslæg hvert 5te Aar, indtil de naae den højeste Lønningsfats, 800 Rd. Det oprindelige af Ministeren fremlagte Lovforslag for Landetaten gif ogsaa ud paa, at den højeste Lønningsfats for Lieutenanter

skulde være 800 Rd., og jeg skal ikke nægte, at det just ikke forekommer mig at være saa forferdelig høit, naar man tager Hensyn til den Alder, som de Paagjældende i Almindelighed ville have naaet, naar de opnaae denne Gage. Dersom den nye Hærorrdning gaaer igjennem, vil der imidlertid være en væsentlig Forskjel i Officerernes Stilling i de to Etater, som man ikke kan undlade at tage Hensyn til. Forholdet mellem Lieutenants- og Capitainclassen vil nemlig stille sig saameget gunstigere i Landetaten end i Søetaten, at jeg ikke troer, der kan siges Noget imod, at den ældste Lønningsfats for Lieutenanter i Landetaten bliver sat til 750 Rd., da der er Udsigt til langt tidligere at blive Capitain i Landetaten end Capitainlieutenant i Søetaten. Men, naar vi undtage dette ene Forhold i Lieutenantclassen, kan jeg med Hensyn til de overordnede Officerposter ikke see nogen Grund til, at der skulde være Forskjel i Lønningsfatsferne. Man maa navnlig erindre, at Gagerne for Marinen gjælde for Tjenesten i Land, og i det Hele for Freds-tjeneste. Dertil kunde endvidere gjøres den Bemærkning, at, naar der foretages Øvelser i Søetaten, blive de Paagjældende altid særskilt lønede saaledes, at de med dette Tillæg kunne bestrive de Omkostninger, der forvoldes derved, hvorimod Officererne af den anden Etat, naar der foretages Øvelser, og de derved blive bortkaldte fra Hjemmet i kortere eller længere Tid, ganske vist faae et Tillæg, men ikke et saabant, hvoraf de endog blot tilnærmelsesvis kunne leve.

Gaae vi nu over til, hvad der her i Lovforslaget er slaaet fast angaaende Lønningsforholdene i det Hele, og begynde vi med § 1, saa vide vi, at der her er gjort den Forandring i det andet Thing, at Meniges og Undercorporalers Lønning er forhøiet med 4 p. daglig. Der er ganske sikkert Ingen, der mere end Officererne ønske, at deres Folk skulle have det saa godt som muligt; men der er et andet Hensyn, der her gjør sig gjældende, nemlig, om der er Tale om Mænd, der i en kort Tid skulle afgjøre deres Børnepligt, eller om det er Mænd, som have gjort sig det til Livsopgave at blive Militaire, og som altsaa